

Mangler skulde afhjælpes saaledes, at Bygningerne bleve ligesaa hensigtsvarende som Frederiksberg Slot til det Brug, hvortil de skulde anvendes, er det et Spørgsmaal, om ikke Indretningen der blev ligesaa dyr. Dertil kommer endnu een Ting. Uagtet jeg, som sagt, af og til har en ikke saa lille Tilbøielighed til at følge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, saa nægter jeg dog ikke, at i Spørgsmaal, som angaae Krigsvæsenet, har jeg, forsaavidt Forholdet stiller sig lige, dog større Øyst til at følge den ærede Krigsminister, idet jeg indrømmer, at til den Mand, som har Ansvaret for Hærløvens Gjennemførelse, bør man tage et vist Hensyn, og at, hvis man ikke gjør det, vil det rigtignok foreløbig komme til at gaae ud over Ministeren, men det vil i Fremtiden komme til at gaae ud over Repræsentationen og Folket i det Hele.

Scavenius: Det forekommer mig, at de Grunde, som vi have hørt iaften for at nægte Bevillingen til Søbefæstningen, i alt Fald have haft det Gode ved sig, at de ærede Herrer Modstandere af denne Bevilling dog have anerkjendt een Ting, som det ikke forekom mig, at de anerkjendte i Formiddags. Saavel det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) som det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) anerkjendte nemlig, at Søbefæstningerne dog gjorde den Nytte, at en Fjende neppe vilde angribe, hvor de laae. Det er dog allerede een Indrømmelse, som Venner af Søbefæstningerne bør tage til Indtægt; thi det viser dog ganske tydeligt, at de gjøre deres Nytte. Det følger dog oprigtigt talt af sig selv, at Forter udenfor Kjøbenhavn umuligt kunne forsvare mod en Hær, der forsøger Landgang f. Ex. ved Bordingborg, men det synes mig heller ikke, man kan forlange; og de ærede Medlemmer synes virkelig nærmest at rette deres Opposition derhen, at man dog kunde komme til at angribe Kjøbenhavn paa andre Maader. Det troer jeg ogsaa, man kan, men Forsvaret for Kjøbenhavn maa da saa ogsaa være et andet. Hvis det lykkes en fjendtlig Hær at gjøre Landgang paa Sjælland, da maa man forsvare Kjøbenhavn med en Hær, og har man tillige Befæstningsanlæg

paa Land at forsvare den med, saa saa meget desto bedre. I ethvert Tilfælde er der til Skyende og Sidst ikke saa ringe Forskjel paa blot at gaae til Kjøbenhavn med endeel Pantserstibe, med en Flaade, og saa at udruste en Flaade og tillige dermed en Transportflaade, bemandede den foruden med det nødvendige Sømandskab tillige med idetmindste 50,000 Mand og saae dem overførte i god Behold til Sjælland — det er et Foretagende af en ganske anden Betydning, af en ganske anden Fare for den, der forsøger derpaa, end blot at sende nogle Skibe herop og da tage Flaaden, hvis der ikke ligger noget Befæstningsværk herudensfor, der kan forsvare den. Det maa være mig tilladt ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) at gjøre den Bemærkning, at det næsten forekommer mig, at hans vigtigste Grund til at være mod denne Bevilling var, at det høie Thing ikke havde bevilget Kjøbet af et Pantserstib i England. Det ærede Medlem søgte at sætte disse to ueensartede Ting i Forbindelse med hinanden, men jeg skal indrømme, at jeg ikke var saa heldig tilstrækkeligt at kunne opfatte den Forbindelse, som søgtes bragt tilveie herimellem. Det vigtigste Argument dernæst, som det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) fremkom med, var det finansielle Hensyn. Jeg forsøgte i Formiddags at gjøre gjældende, og jeg troer ogsaa, at jeg nogenlunde beviste, at vi virkelig, naar vi ville, have Raad til at bevilge disse Penge. Det ærede Medlem meente, at vi vare komne ind paa en gal Vej isjor; vi havde vedtaget en Hærlov, som medførte uhjre Udgifter, der blev nu søgt flere og flere Penge bevilgede af Krigsbestyrelsen, vi maatte dog standse engang, og her var just en Veilighed til at standse. Men hvis det ikke er det ærede Medlems Mening, at vi fuldstændig skulle afvæbne, ingen Hær skulle have, saa seer jeg ikke rigtigt, hvilken Forbindelse der er imellem den nye Hærlov, vi fik isjor, og Søbefæstningen. Selv om vi havde faaet en lille og stærk Hær, som jeg troer, det ærede Medlem dengang ønskede, saa havde vi jo allurad den samme Brug for Søbefæstningen, og selv om vi gik den Vej, som det ærede Medlem nu ønsker især at stole paa